
Jak se studuje na University College London

Jak se studuje na University College London Obecné informace

Studium na University College London (<http://www.ucl.ac.uk/>) a na většině univerzit ve Velké Británii se může českému studentovi zdát zpočátku jako relativně snadné, je však založeno na zcela jiných absolventských profilech: Od absolventa bakalářského ani navazujícího magisterského studia se neočekávají podrobné vědomosti v jednom či dvou úzce vymezených oborech, ale spíše obecný a co nejširší vhled do více příbuzných disciplin. Pro úspěšné absolvování studia je potřeba získat méně faktických vědomostí než na českých univerzitách, avšak více „transferable skills“ – schopnost práce s texty, schopnost odborně obhájit určité stanovisko, schopnost pochopit problém v jeho obecnosti a systémové komplexnosti spíše než si zapamatovat konkrétní informace. Cílem je schopnost absolventa přenést získané dovednosti a vědomosti z jednoho oboru do druhého či do profesní praxe. Ve srovnání s českým vysokoškolským vzděláváním je proto v Británii kladen větší důraz na vlastní volbu kurzů a mezioborovou propustnost. Student tak může získat mnohem širší (byť ve srovnání s českým vzděláním nezbytně méně podrobné) vzdělání, a zároveň na první pohled paradoxně se může více specializovat – menší počet kurzů, méně hodin strávených ve škole a celkově menší objem předepsaných vědomostí dává studentovi časovou i psychologickou možnost najít si v rámci obecně vymezeného studia vlastní odbornou specializaci. S ohledem na neustálý přísun nových poznatků nikdo po studentovi nežadá ovládnutí celého „oboru“ v tradičním pozitivistickém smyslu.

Velký důraz je kladen na objektivitu hodnocení výsledků studia: Na britských univerzitách, podobně jako v USA, neexistuje ústní zkoušení, student se při písemné zkoušce nepodepisuje, ale uvádí pouze kód, opravu provádějí nezávisle na sobě dva učitelé a v případě výrazně odlišného hodnocení nebo skóre na hranici dvou různých známek je práce poslána třetímu učitelé z jiné katedry. Rovněž neexistují písemné vědomostní testy – zkoušení má spíše esejistickou povahu. Student si u zkoušky obvykle vybírá z více otázek a odpovídá písemně, přičemž prokazované vědomosti sám strukturuje (obvykle do formy eseje) a zaujímá k nim odborné hodnotící stanovisko.

Veškeré studium je snad pouze s výjimkou medicíny rozděleno na bakalářské, magisterské a doktorandské programy, přičemž magisterský program obvykle není pokračováním konkrétního bakalářského programu, ale zcela samostatným široce pojatým oborem, na nějž se hlásí absolventi bakalářského studia různých příbuzných oborů. Samotný bakalářský titul však má vysokou společenskou prestiž a stačí např. pro povolání středoškolského učitele. K magisterskému studiu postupují již pouze studenti s opravdu akademickými zájmy.

Třileté bakalářské studium Kreditní systém

Kreditní systém je založen na „course units“(CU). Jeden CU = patnáct kreditů ECTS (kreditní systém doporučovaný v zemích EU). Student musí každý rok získat 4 CU (60 ECTS). Většina kurzů je celoroční a jejich hodnota je 1 CU, některé kurzy jsou semestrální a jejich hodnota je 0,5 CU.

Volba kurzů

Student je povinen si v každém roce vybrat nejméně polovinu kurzů (za které získá 2 CU) na své domácí katedře, zbylé kurzy může volit na ostatních katedrách. V prvním ročníku je obvykle volba výrazně omezena i v rámci vlastní katedry, v dalších ročnících platí kritérium oborové blízkosti (která je ovšem chápána značně široce). Např. student kombinovaného oboru „Východoevropská studia a ekonomie“ na katedře východoevropských studií si na domácí katedře povinně zvolí jeden východoevropský jazyk (1 CU ročně) a 1 kurz z nabídky oddělení ekonomie (1 CU). Zbylé 2 CU obsadí např. z nabídky kurzů východoevropské politiky, dějin, literatury, případně vybírá na jiných katedrách.

Hodinová dotace kurzů

Kurzy mají obvykle dotaci 3 hodin týdně, z toho 2 hodiny přednášky (přednášky jsou ovšem značně interaktivní – často velmi připomínají české semináře – práce s texty atd.) a 1 hodina semináře (obvykle řešení praktických problémů ve

skupinách – např. studenti jsou rozděleni do dvou skupin, které mají připravit odbornou obhajobu dvou protichůdných konceptů, analyzovat literární text ze dvou různých perspektiv atd.). Obvykle tedy student tráví ve škole 4 x 3 = 12 hodin týdně.

Domácí příprava

Na domácí přípravu je kladen mnohem větší důraz než u nás – objem literatury, kterou musí student v rámci jednoho kurzu přečíst, a počet esejů, které musí napsat, odpovídá objemu práce na několika českých kurzech dohromady. Student má přitom možnost uplatnit vlastní pohled na problematiku a určitým způsobem se „specializovat“ – např. v rámci kurzu literární teorie se tak postupně profilují marxisté, strukturalisté, postmodernisté, feministé atd.

Povinnosti studenta pro absolvování kurzu

Během 1 ročního kurzu student obvykle odevzdává v rámci každého kurzu přibližně 4 známkové eseje, které představují asi 25 % celkového hodnocení kurzu, zbylých 75 % hodnocení je založeno na závěrečné zkoušce, která trvá obvykle 3 hodiny a student písemně odpovídá obvykle na 3 z nabídnutých otázek. Na konci bakalářského studia student kromě závěrečných zkoušek v jednotlivých kurzech píše jednu závěrečnou bakalářskou práci v rozsahu 30 normostran. Jde de facto o rozsáhlou seminární práci v rámci jednoho či více z kurzů vybraných obvykle ve třetím ročníku.

Příště se vám pokusím přiblížit magisterské studium na UCL.

Autor: Kryštof Chamonikolas

Kryštof Chamonikolas je studentem 4. ročníku oborů Anglistika a amerikanistika a Český jazyk a literatura na FF UK, v současnosti na ročním výměnném programu Erasmus/Socrates na UCL, kde má status „affiliate“ (přidružený, hostující) student bakalářského oboru Východoevropská studia. Ze 4 celoročních kurzů absolvuje 2 na katedře východoevropských studií (politologického oddělení) a 2 v rámci magisterského oboru komparativní literatury.